

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР ЗАБОРОНИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Відразу після Переяславської ради царський уряд розпочав наполегливий наступ на українську духовність, вважаючи її ліквідацію запорукою знищення історичної відособленості української нації. Особливо жорстокої наруги зазнавала мова як головний чинник національної означеності.

1720 р. – Указ російського царя Петра I про заборону друкування книжок українською мовою.

1729 р. – Наказ російського царя Петра III переписати з української мови на російську всі державні постанови і розпорядження.

1755 р. – заборона викладання українською мовою у Києво-Могилянській академії.

1763 р. – Указ Катерини II про заборону викладання українською мовою в Києво-Могилянській академії.

1769 р. – видано розпорядження Російської церкви (Синоду) про вилучення у населення України українських букварів та українських текстів із церковних книг.

1775 р. – зруйновано Запорозьку Січ і закрито українські школи при полкових козацьких канцеляріях.

1817 р. – Постанова урядової комісії про викладання в Західних землях тільки польською мовою.

1826р. – закрито українські недільні школи, які безкоштовно організували видатні діячі української культури.

1847р. – розгром Кирило-Мефодіївського братства.

Тарас Шевченко. *Ну що б, здавалося, слова... Слова та голос – більш нічого.*

А серце б'ється – ожива, Як їх почує!...

«На москалів не вважайте, нехай вони собі пишуть по-своєму, а ми по-своєму. У їх народ і слово, і у нас народ і слово. А чие краще, нехай судять люди».

1862р. – закрито українські недільні школи, які безкоштовно організовували видатні діячі української культури, заборонено видавати книжки українською мовою.

1863 р. – циркуляр російського міністра Валуєва про заборону друку та видання книжок українською мовою.

1876 р. – Емський указ, за яким не допускалися ввезення з-за кордону, друкування та видання в імперії книг на «малороссийском наречии», заборонялися різні сценічні вистави і читання, а також указ російського царя Олександра II про заборону друкування нот українських пісень.

1881 р. – дозволено друкувати українські словники, окремі сценічні твори, але заборонено створювати українські театри.

1884 р. – закрито усі українські театри.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР ЗАБОРОНИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1888 р. – Заборона Олександром III вживати українську мову в офіційних установах і давати українські імена при хрещенні.

1895 р. – заборона української книжки для дитячого читання.

1908 р. – Указ Сенату про визнання національної культури і просвітницької діяльності в Україні шкідливою; вся культурна й освітня діяльність в Україні визнана царським урядом Росії шкідливою, «могущей вызвать последствия, угрожающие спокойствию и безопасности Российской империи».

1914 р. – російський цар Микола II ліквідує українську пресу – газети і журнали.

1919 р. – Декрет наркомосу України «Про навчання дітей рідною мовою».

1928 р. – переслідування Кагановичем усього українського.

1933 р. – Телеграма Сталіна про припинення «українізації».

1938 р. – сталінський уряд видає постанову РНК і ЦК ВКП(б) «Про обов'язкове вивчення російської мови у школах національних республік і областей», чим підтинає коріння мові українській.

1958 р. – Стаття 20 Основ законодавства Союзу РСР і союзних республік про народну освіту – закріплено положення про вільний «вибір мови навчання», вивчення національної мови за бажанням учнів і батьків. Вивчення російської мови залишається обов'язковим.

60-ті р. – відродження національної культури, літератури.

1970р. – Наказ про захист дисертацій тільки російською мовою з обов'язковим затвердженням їх у Москві.

1978 р. – ЦК КПРС прийняв постанову про посилення вивчення та викладання російської мови.

1983 р. – Постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «О дополнительных мерах по улучшению изучения русского языка в общеобразовательных школах», так зване посилення вивчення російської мови у школах і поділ класів на 2 групи – російську та українську та підвищення зарплати вчителям російської мови, що привело до нехтування рідною мовою навіть багатьма українцями.

1989 р. – видано постанову, яка закріплювала в Україні російську мову як офіційну загальнодержавну мову, чим українську мову було відсунуто на третій план, що позначається ще й сьогодні.

1989 р. – Верховна Рада України приймає «Закон про мови», видано постанову, яка закріплювала в Україні російську мову як офіційну загальнодержавну мову, чим українську мову було відсунуто на другий план, що позначається ще й сьогодні ...

1990 р. – Закон про мови народів СРСР, за яким російській мові було надано статус офіційної.